ECLI:LV:ZRT:2020:0609.C73346720.4.S

Lietas Nr. C73346720
Lietas arhīva Nr. C-3467-20

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē 2020. gada 9. jūnijā

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese Sallija Vikentjeva,
izskatīja rakstveida procesā civillietu SIA „Ozolnieku KSDU" prasībā pret /pers. A/ vienkāršotajā procedūrā par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Zemgales rajona tiesā 2020. gada 12.martā saņemts SIA „Ozolnieku KSDU" prasības pret /pers. A/ vienkāršotajā procedūrā par naudas piedziņu, kurā lūgts: 1) piedzīt no /pers. A/ (turpmāk arī atbildētājs) par labu SIA „Ozolnieku KSDU" (turpmāk arī prasītāja) parādu par dzīvokļa īpašumu /adrese/, /adrese/, saņemtajiem pakalpojumiem 1033,54 EUR apmērā, kas sastāv no pamatparāda 962,52 EUR un likumiskajiem procentiem 71,02 EUR, tiesas izdevumus – valsts nodevu 155,03 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 EUR; 2) noteikt prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus no simta gadā no piespriestās, bet vēl nepiedzītās summas.

Prasības pieteikumā norādīts turpmāk minētais pamatojums.

[1.1] Dzīvokļa /adrese/, /adrese/, īpašnieks ir atbildētājs. No „Latvijas Vēstnesis" oficiālajā publikācijā Nr. 2018/12.MZ32 redzams, ka dzīvokļa īpašnieks līdz 2017. gada 11. septembrim bija /pers. B/. Parāda rašanās brīdis ir /pers. B/ miršanas brīdis. Tā kā uz /pers. B/ miršanas brīdi parādsaistības nebija, prasītāja nevarēja pieteikt kreditora prasījumu. Uz /pers. B/ atstāto mantojumu kā mantinieks pieteicies atbildētājs.

Prasītāja atsaukusies uz Civillikuma 701. pantu, norādot, ka atbildētājs ir reģistrējis zemesgrāmatā savas īpašumtiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/, līdz ar to prasītāja uzskata, ka ar mantojuma pieņemšanu uz atbildētāju pāriet dzīvokļa īpašnieka tiesības un pienākumi.

[1.2] Prasītāja atsaukusies uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10. pantu, norādot, ka 2012. gada 15. augustā atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma nosacījumiem tika noslēgts pilnvarojuma līgums dzīvojamās mājas /adrese/, /adrese/ (turpmāk arī nekustamais īpašums) pārvaldīšanai starp nekustamā īpašuma dzīvokļu īpašniekiem un prasītāju kā pārvaldnieku, kurā atrunātas pušu tiesības, pienākumi un atbildība, kā arī īpašnieku apņemšanās segt ar pārvaldīšanu un uzturēšanu saistītos izdevumus, kā arī citus, pamatojoties uz dzīvokļu īpašnieku lēmumu, maksājumus, to apmaksas termiņš un komunālo pakalpojumu apmaksas metodika. Pilnvarojuma līguma 4.2.2. punkts nosaka īpašnieku pienākumu, pamatojoties uz izsniegtajiem rēķiniem, laikus veikt ikmēneša maksājumus kopīpašuma pārvaldīšanai. Pilnvarojuma līguma 6.5. punktā noteikts, ka īpašnieki pēc pārvaldnieka izsniegtajiem rēķiniem apmaksā pārvaldīšanas izdevumus un pakalpojumus līdz nākamā mēneša pēdējai dienai.

[1.3] Norādīts, ka atbilstoši pilnvarojuma līguma 9.7. punktam, kā arī Dzīvokļa īpašuma likuma 16. panta trešajai daļai līgums ir saistošs jaunajam dzīvokļa īpašniekam, jo par līguma noslēgšanu parakstījušies dzīvokļu īpašnieki, kas pārstāv vairāk nekā pusi no dzīvojamā mājā esošajiem dzīvokļu īpašumiem. Atbildētājs nav apmaksājis saņemtos komunālos pakalpojumus, kā rezultātā ir izveidojies parāds par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu. Prasītāja uzskata, ka atbildētājam ir pienākums apmaksāt prasītājas sniegtos un atbildētāja saņemtos pakalpojumus, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu atbilstoši pilnvarojuma līguma nosacījumiem. Atbildētājs rēķinus ir saņēmis, pretenzijas par rēķiniem nav saņemtas, nav apstrīdēta saņemto pakalpojumu kvalitāte.

[1.4] Norādīts, ka prasītāja ir vērsusies pie atbildētāja ar lūgumu apmaksāt izveidojušos komunālo pakalpojumu parādu, sūtot atgādinājumus un brīdinājumu, aicinot nokārtot savas saistības labprātīgi, brīdinot, ka saistību neizpildes gadījumā tiks uzsākta parāda piedziņas tiesvedība. 2019. gada 19. septembrī prasītāja iesniegusi tiesā pieteikumu par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, taču ar 2019. gada 31. oktobra lēmumu pieteikums atstāts bez izskatīšanas.

[1.5] Norādīts, ka līdz prasības pieteikuma iesniegšanas brīdim parāds nav dzēsts. Atbildētāja parāds uz 2020. gada 1. martu ir 1033,54 EUR, ko veido pamatparāds 962,52 EUR un likumiskie nokavējuma procenti 71,02 EUR.

[1.6] Norādīts, ka līdz prasības iesniegšanai tiesā atbildētājs nav vērsies pie prasītājas, lai nokārtotu savas saistības vai vienotos par parāda apmaksas kartību. Tādējādi ir secināms, ka ar atbildētāju mierīgā ceļā vai izmantojot mediāciju, vienoties nav iespējams. Prasītāja nevēlas izmantot mediāciju.

[1.7] Norādīts, ka prasītājas grāmatvedības un uzskaitvedības programmas dēļ rēķinos tika aprēķināti nokavējuma procenti, taču tā kā atbildētājs personīgi nav parakstījis pilnvarojuma līgumu, līgumsods nav piemērojams, to atņemot no rēķina summas, taču prasītāja ir aprēķinājusi likumiskos procentus atbilstoši Civillikuma 1757., 1765. pantam. Atbilstoši parāda aprēķinam likumiskie procenti par periodu no 2017. gada 3. oktobra līdz 2020. gada 1. martam ir 71,02 EUR.

[1.8] Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 2., 3., 4., 1651., 1652., 1756., 1757., 1759., 1760., 1765., 1828., 1832., 1833., 1838. pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 8., 10. pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma, 5., $17.^2$, $17.^3$ pantu.

[2] 2020. gada 20. martā atbildētājam nosūtīts prasības pieteikuma noraksts un paskaidrojumu veidlapa. Atbilstoši Civilprocesa likuma $250.^{21}$ panta otrajā daļā noteiktajam, atbildētājam izskaidrots, ka paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā, kā arī par to, ka atbildētājs var lūgt lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus nav iesniedzis.

[3] Tā kā puses nav izteikušas lūgumu lietu iztiesāt tiesas sēdē un tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt sēdē, atbilstoši Civilprocesa likuma $250.^{25}$ panta pirmajai daļai, lieta izskatāma rakstveida procesā.

2020. gada 21. aprīlī pusēm ir paziņots par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā *(lietas 72. lapa).*

Motīvu daļa

[4] Pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

[5] Izvērtējot celtās prasības pamatotību, tiesa ņem vērā Civilprocesa likuma 93. panta pirmo daļu, kas noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96. panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190. panta otro daļu tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

[5.1] No lietas materiāliem redzams, ka dzīvokļa īpašums /adrese/ /adrese/, līdz 2018. gada 22. novembrim bijis /pers. B/ īpašumā (*lietas 13. lapa*).

No 2018. gada 17. janvāra LR oficiālajā izdevumā ,,Latvijas Vēstnesis" laidienā Nr. 12 publicētā zvērinātas notāres Ievas Krūmiņas paziņojuma par /pers. B/ mantojuma atklāšanos secināms, ka /pers. B/ miris /miršanas datums/ *(lietas 14. lapa).*

[5.2] Civillikuma 701. pants noteic, ka ar mantojuma pieņemšanu un iegūšanu visas mantojuma atstājēja tiesība un saistības, ciktāl tās neizbeidzas ar viņa personu, pāriet uz mantinieku. Civillikuma 705. pants noteic, ka ar mantojuma iegūšanu uz mantinieku pāriet, līdz ar mantojuma atstājēja tiesībām, arī visas viņa saistības, izņemot tīri personiskās. Savukārt atbilstoši Civillikuma 781. pantam, kad aicinātais mantojumu jau pieņēmis, viņš to vairs nevar atraidīt [..].

Civillikuma 1034. pants noteic, ka ar īpašnieka nāvi īpašuma tiesība pāriet uz viņa mantiniekiem.

Līdz ar to atbildētājs dzīvokļa īpašuma tiesības ir ieguvis ar 2017. gada 11. septembri, t.i., ar mantojuma atklāšanas brīdi un no šī brīža atbildētājam ir visas no īpašuma tiesībām izrietošās tiesības un pienākumi, tajā skaitā, arī pienākums maksāt visus ar dzīvokļa īpašuma uzturēšanu saistītos maksājumus, neatkarīgi no tā, vai mantinieki ir vai nav saņēmuši mantojuma apliecību.

[5.3] Dzīvokļa īpašuma likuma 8. pants noteic, ka dzīvokļa īpašnieks ir persona, kas ieguvusi dzīvokļa īpašumu un īpašuma tiesības nostiprinājusi zemesgrāmatā. Līdz dzīvokļa īpašuma reģistrēšanai zemesgrāmatā uz dzīvokļa īpašumā ieguvēju attiecas visas šā likuma normas, kas nosaka dzīvokļa īpašnieka tiesības, pienākumus un atbildību, izņemot tās likumā noteiktās tiesības, kuras dzīvokļa īpašuma ieguvējs iegūst pēc dzīvokļa īpašuma reģistrēšanas zemesgrāmatā.

No lietas materiāliem pievienotās zemesgrāmatas apliecības kopijas redzams, ka ar 2018. gada 22. novembra Zemgales rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas tiesneses lēmumu, pamatojoties uz 2018. gada 15. novembra mantojuma apliecību (par tiesībām uz mantojumu pēc likuma), atbildētājam /pers. A/ nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr./adrese/, /adrese/ *(lietas 13. lapa).*

Tiesa atzīst, ka prasītāja kā dzīvojamās mājas /adrese/ /adrese/, pārvaldītājs un apsaimniekotājs ir pierādījusi prasījuma tiesības pret atbildētāju /pers. A/.

[5.4] Saskaņā ar Civillikuma 1402. pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Tiesa atzīst, ka atbildētājam ir pienākums maksāt par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem par laiku no 2017. gada 11. septembra, t.i., no mantojuma atklāšanās brīža, kad saistības pret prasītāju pāriet uz atbildētāju kā mantinieku.

[5.5] Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5. pantu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas nodrošināšana (tajā skaitā ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistītu lēmumu pieņemšana, darījumu slēgšana) ir dzīvojamās mājas īpašnieka pienākums. Ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistīti lēmumi dzīvokļu īpašumu mājā tiek pieņemti likumā par dzīvokļa īpašumu noteiktajā kārtībā.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta 1. un 2. punkts noteic, ka dzīvokļa īpašnieka pienākums ir piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā un segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13. pantā noteiktajā kārtībā, savukārt, minētā panta 3., 4. un 5. punktā noteikts, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana), maksāt uz dzīvokļa īpašumu attiecinātos nodokļus un maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes.

Atbilstoši minētā likuma 13. panta pirmajā daļā noteiktajam, dzīvokļa īpašnieks, atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram, sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

[5.6] Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks norēķinās par mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, noteikta Ministru kabineta 2017. gada 11. jūlija noteikumos Nr. 408 ,,Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksas aprēķināšanas noteikumi".

No prasības pieteikumā norādītā un tam pievienotajiem pierādījumiem redzams, ka atbildētājs nav pildījis savas saistības pienācīgi, līdz ar to ir izveidojies maksājumu par dzīvojamās mājas uzturēšanu, apsaimniekošanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem parāds.

No lietas materiāliem pievienotā parāda aprēķina (*lietas 27. lapa*), pakalpojumu rēķiniem (*lietas 28.-57. lapa*) redzams, ka atbildētāja kopējais parāds par laika periodu no 2017. gada septembra līdz 2020. gada 1. martam par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu, uzturēšanu un komunālajiem pakalpojumiem ir 962,52 EUR.

Prasītāja 2019. gada 16. jūlijā *(lietas 58. lapa)* nosūtījusi atbildētājam brīdinājumu par parāda samaksu. 2019. gada 31. oktobrī prasītāja vērsusies Zemgales rajona tiesā pieteikumu par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 406.^{6} pantu pieteikums tika atstāts bez izskatīšanas *(lietas 59. lapa).*

Atbilstoši Civillikuma 1838. pantam to, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti; samaksas saņēmējs nedrīkst atteikties to izdot parādniekam.

Atbildētājs nav izmantojis savas likumā paredzētās tiesības – nav sniedzis paskaidrojumus par prasību, nav apstrīdējis prasības pieteikumā minētos faktus, nav iesniedzis pierādījumus, kas apliecinātu parāda samaksu, atbildētājs nav apstrīdējis prasītājas pamatparāda aprēķinu, no kā secināms, ka atbildētājam nav pamatotu iebildumu pret prasību.

Līdz ar to, tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētājs nav izpildījis savas saistības pret prasītāju. Tāpat tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas veikto parāda aprēķinu.

Tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenams parāds par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu, uzturēšanu un komunālajiem pakalpojumiem ir 962,52 EUR apmērā.

[5.7] Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus par dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas un komunālo maksājumu kavējumu par laika periodu no 2017. gada 3. oktobra līdz 2020. gada 1. martam 71,02 EUR apmērā.

Civillikuma 1652. panta pirmās daļas 3. punkts noteic, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām

termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Saskaņā ar Civillikuma 1759. panta 1. punktu, procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu, procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Tiesai nav pamata apšaubīt likumisko procentu aprēķina pamatotību, arī atbildētājs to nav apstrīdējis, līdz ar ko, no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami likumiskie nokavējuma procenti par dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas un komunālo maksājumu kavējumu par laika periodu no 2017. gada 3. oktobra līdz 2020. gada 1. martam 71,02 EUR apmērā.

[6] Prasības pieteikumā lūgts atzīt prasītājai tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Civilprocesa likuma 195. pants noteic, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Tiesa atzīst, ka prasītājai saskaņā ar Civillikuma 1756. pantu, 1759. panta 1. punktu, 1765. pantu un Civilprocesa likuma 195. pantu, atzīstamas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos 6 % (sešus procentus) gadā no galvenā parāda summas par laika periodu līdz sprieduma izpildei, nepārsniedzot tās apmēru.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus (..).

Prasītāja, ceļot prasību, samaksājusi valsts nodevu 155,03 EUR *(lietas 9.,10.,11. lapa)* un izdevumus, kas saistīti ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 5,47 EUR *(lietas 12.lapa).* Minētie tiesas izdevumi piedzenami no atbildētāja par labu prasītājai.

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, likuma „Par valsts apdraudējuma un tā seku novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem sakarā ar Covid-19 izplatību" 16. panta trešo daļu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - 60 (sešdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 190., 193., 194., 195., 204.[1], 250.[25], 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt prasību pilnībā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Ozolnieku KSDU", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, parādu 962,52 EUR (deviņi simti sešdesmit divi *euro* un 52 centi), likumiskos nokavējuma procentus 71,02 EUR (septiņdesmit viens *euro* un 02 centi), kas aprēķināti par laika periodu no 2017. gada 3. oktobra līdz 2020. gada 1. martam, valsts nodevu 155,03 EUR (viens simts piecdesmit pieci *euro* un 03 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 EUR (pieci *euro* un 47 centi).

Noteikt SIA „Ozolnieku KSDU", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, tiesības par laiku no sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6% procentus gadā no piespriestās, bet neatmaksātās galvenā parāda summas 962,52 EUR, nepārsniedzot tās apmēru.

Samaksa veicama SIA „Ozolnieku KSDU", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, norēķinu kontā Nr. LV44UNLA0008000508506, AS „SEB banka".

Noteikt /pers.A/termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 60 (sešdesmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2020. gada 9. jūnija Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajos gaidījumos, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese S. Vikentjeva